

Sygn. akt II CSK 145/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa B. Spółki Akcyjnej

z siedzibą w W.

przeciwko E. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 9 września 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1- 4 k.p.c.).

W sprawie nie występują podstawy pozwalające na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mimo że pozwany powołał przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Przesłanka druga nie została uzasadniona i tym samym nie podlegała badaniu. W odniesieniu do przesłanki pierwszej, stwierdzić należy, że niezbędne jest, aby przedstawione zagadnienie (zagadnienia) spełniało ustawowy wymóg istotności a więc zagadnienia takiego, którego rozwikłanie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy ale też czy też przede wszystkim powinno mieć znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia spraw podobnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ.).

Ta przesłanka została ujęta przez skarżącego w trzy zapytania. Pierwsze dotyczy art. 102 k.p.c., skarżący domaga się ustalenia zakresu pojęcia „wypadki szczególnie uzasadnione”, z uwzględnieniem przytoczonych przez niego okoliczności faktycznych sprawy. Przedstawione zagadnienie wiąże się z kosztami procesu, rozstrzygnięcie w przedmiocie których nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną, a zatem wątpliwość powstała na tle stosowania tych przepisów nie może stanowić przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Na postanowienie sądu drugiej instancji, którego przedmiotem jest zwrot kosztów procesu, zgodnie z art. 394² § 1 k.p.c., przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu.

W drugim zapytaniu, skarżący przytaczając okoliczności faktyczne sprawy, oczekuje odpowiedzi czy opisane zachowanie było groźbą bezprawną w rozumieniu art. 87 k.c. Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się jak należy

rozumieć to normatywne pojęcie i brak jest wystarczających podstaw do podejmowania kolejnej wypowiedzi tym bardziej, że na ocenę czy istniał stan groźby bezprawnej wpływ mają okoliczności faktyczne sprawy, a te ustala i wartościuje sąd orzekający.

Podobnie, do sądu orzekającego, wypowiadającego się w oznaczonych okolicznościach faktycznych sprawy, należy ocena czy realizacja przez wierzyciela przysługującego mu prawa może być poczytana za nadużycie prawa (art. 5 k.c.). Stąd też również ostatnia wątpliwość skarżącego, ujęta w zagadnienie trzecie, nie może być uznana za zagadnienie istotne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wniosek powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną podlegał oddaleniu, ponieważ odpowiedź została złożona po upływie terminu z art. 398⁷ § 1 k.p.c., co powodowało, że wniosek ten nie wywołał skutków prawnych.